Ч. 322 (14.219). Львів, понеділок 2. грудня 1935. Pocztowa opłata opłacona ryczałtem Рік LVI.

ДІЛО

ВИХОДИТЬ ЩОДНЯ РАНО

РЕДАКЦІЯ І АДМІНІСТРАЦІЯ: Львів, Ринок ч. 10, II. пов.
Конто почт. щадн. 504-060, 149.322.
Адреса для телеграм: „Діло" Львів.
Головний Редактор приймає від 11—12 год. передполуднем.
Рукописів не звертається.

ПЕРЕДПЛАТА В КРАЮ:
Місячно 5·00 зол.
Чвертьрічно 15·00 „
Піврічно 30·00 „
Річно 60·00 „
ЗА ГРАНИЦЕЮ:
В Америці 1 долар, Франції, Голяндії, Бельгії 20 фр. фр., Чехословаччині 30 ч. к. — в усіх прочих краях по 7·50 зол.

Телеф. Редакції: 29-41.
„ Друкарні: 29-26.
В СПРАВІ ОГОЛОШЕНЬ ЗВЕРТАТИСЯ ДО АДМІНІСТРАЦІЇ.
ЦІНА ОДНОГО ПРИМІРНИКА 20 сот.

Український народ, його життя і праця.

Вистава демографічно-господарських карт і діяграм.

Заходом Наукового Т-ва ім. Шевченка у Львові відкрито в неділю 1. грудня ц. р. у музею Т-ва при вул. Чарнецького ч. 24. I. пов. прецікаву виставу демографічно-господарських карт і діяграм п. з. „Український народ, його життя і праця". Виставу відкрив короткою промовою в год. 12.15 вполудне голова Товариства *проф. д-р Іван Раковський*. У своїй промові голова Товариства згадавши про найрізнородніші чинники, які впливали на створення українського народу і безупинно впливають на його істнування. Розслідом умовин життя та культурної праці поодиноких народів займається окрема наука „демографія". Наукове Т-во ім. Шевченка влаштувало виставу демографічно-господарських карт і діяграм, щоби дати змогу нашій суспільности познайомитися із незвичайно цікавими вислідами трудних та складних дослідів одного з найбільше діяльних членів нашого Наукового Т-ва ім. Шевченка проф. д-ра *Володимира Кубійовича*, який займається розслідом життя і праці українського народу. Знання наукових вислідів цього заслуженого творця української демографії необхідно потрібне для нашого громадянства в першу чергу для наших культурних і суспільних діячів.

Відкриваючи цю дійсно цікаву виставу проф. *д-р Іван Раковський* привитав численних гостей, між якими бачили ми Преосвященного Никиту Будку, сен. В. Децикевича та багато інших представників наших центральних культурно-освітніх і господарських установ та представників преси.

Після того проф. д-р *В. Кубійович* виголосив короткий виклад, в якім зясував значіння цієї вистави, про що в „Ділі" (ч. 320.) вже писалось. Опісля прелеґент пояснював *колірові карти*, спеціяльно опрацьовані на цю виставу і численні діяграми, які пластично зясовують усі важніші людові і господарські проблеми українських етнографічних земель.

Карти і діяграми розміщені у трьох салях Музею. Цю виставу повинен доконче оглянути кожний українець. Німецький вступ і добре зладжений провідник по виставі з поясненнями до кожної карти дає змогу зорієнтуватися як слід кожному глядачеві. Вистава буде відкрита тільки до 15. грудня ц. р., бо з початком січня перевезуть її до Берліна і там відбудеться вистава цих карт та діяграм заходом Географічного Інституту. Як зачуваємо, ця вистава обійде всі важніші культурні центри західної Европи.

Не вільно обнижувати платень.

ВАРШАВА, 30. XI. ПАТ. Міністерство суспільної опіки видало до інспекторатів праці обіжник у справі обнижки платень робітникам і умовним працівникам. Переведена в останньому часі обнижка мінімум вільного від податків і побільшення оподаткування велить доложити всіх зусиль, щоби зберегти максимальну консумційну здібність широких мас міського населення, що складається у значній мірі з промислових і торговельних працівників. Тому, щоб удержати можливість збуту для рільних плодів і товарів промислової продукції, інспектори праці мають протиділати всяким спробам обнижити робітничі зарібки чито виповідаючи збірні умови або односторонно обнижуючи платню, чито переносячи масово робітників до нижчих категорій платень у рамах даної умови.

Криваві події під Опочном.

Протижидівські заворушення. 4 особи вбиті.

ВАРШАВА, 30. XI. ПАТ. В днях 28. і 29. листопада в часі ярмарку в Опочні, Одживолі і Пшисусі опочинського повіту члени народової партії старалися викликати *протижидівські заворушення*, підюджуючи сільське населення до нападів на склепи і будки. В Опочні поліція не допустила до авантюр, зате в Одживолі *побито кількох жидів*, а в Пшисусі *розбито кільканадцять будок, розкрадаючи товари, побито кількох купців жидів і вибито шиби в жидівських домах*.

На другий день, 29. листопада на відділ поліції, що йшов з Опочна до Одживолі, щоби не допустити до дальших ексцесів, на дорозі Опочно-Клєвів напала підюджена юрба мешканців із поблизьких сіл. Коли на заклик, щоби розійтися, юрба напастувала дальше, поліція дала сальву на пострах. У відповідь на це з юрби впало кільканадцять стрілів. Тоді *поліція вжила пальної зброї*, наслідком чого юрба розбіглась, залишаючи *чотирьох убитих і кількох ранених*. Кількох провідників заворушення арештовано.

На місце кривавої події приїхала прокураторська влада і занялася слідством.

Зловживання в совітських фінанс. установах.

(РО) В останніх днях судова влада арештувала в Москві 16 службовців комісаріяту фінансів. Причиною арештувань є стихійне хабарництво урядовців цієї установи. Хабарі беруть від приватних торговців („частнік"), які тим способом управляють торговлю на всіх московських ринках, не оплачуючи державного патенту.

Загальна амнестія в Греції.

Уряд професорів. Програма уряду.

АТЕНИ, 1. 12. ПАТ. Премієр проф. Демерціс задержав для себе провізорично теки міністра війни та закордонних справ. Більшість членів кабінету це професори університету. Новий уряд не має нічого спільного з якоюнебудь політ. партією. На засіданні ради міністрів розглядали справу амнестії, чи має бути загальна, чи має торкатися виключно цивільних людей, а військових можна би помилувати. Після довшої наради уряд згодився на загальну амнестію.

Постановили теж, що коли національні збори відмовлять урядові довір'я, то уряд зажадає негайного розвязання зборів.

АТЕНИ, 1. 12. ПАТ. Премієр Демерціс сказав журналістам, що амнестія торкається всіх цивільних осіб, не виключаючи Венізельоса, а всіх військових із Пластірасом помилують. Конфіскату майна відкличуть, за виїмкою того, яке власник набув нелеґально.

АТЕНИ, 1. 12. ПАТ. Премієр Демерціс сказав закордонним журналістам, що програма уряду зясовується у 4-х точках: 1) вільні вибори, політика ощадности, 3) скріплення оборонних сил краю, 4) закордонна політика вірна міжнародним зобовязанням, себто вдержання балканського союзу та признаних взаємин з усіми державами, головнож із великими державами, з якими Греція звязана від століть, а також із сусідніми державами.

АМНЕСТІЯ В ЮГОСЛАВІЇ.

БІЛГОРОД, ПАТ. Регенційна рада підписала декрет про амнестію, що обіймає політичні проступки. Около 1.200 осіб звільнили з вязниці. Декрет торкається теж проступків із пресового закону та закону охорони лісів. Амнестія не торкається 1) осіб, що є за кордоном, 2) більших злочинів проти держави, 3) засуджених за шпіонажу, 4) проступників, що відсиджують кару за підкупство.

КАНАДА ПРОТИ НАФТОВИХ САНКЦІЙ.

Канадійський віцепремієр Лепуент, що заступає неприсутнього шефа канадійського уряду заявив, що канадійський уряд не виступає із поширенням заборони вивозу до Італії. Канада обмежується до строго фінансових і господарських санкцій, що мають мирні прикмети, які приймуть усі співділаючі держави. Думка, нібито уряд Канади виступив із ініціятивою поширення заборони теж на вивіз до Італії основних сирівців, вийшла з непорозуміння. Думка, що її висловив канадійський член 18-х, а яка спричинила, що покликувалися на предложення, як на канадійське, була його власним поглядом. А саме женевське внесення з 5. листопада, що пропонує поширити санкції на такі сирівці як нафта, вугіль, залізо та сталь поставив саме канадійський делеґат.

ПЕРЕД УПАДКОМ УРЯДУ В ЕСПАНІЇ.

МАДРИД, 1. 12. ПАТ. Другий кабінет Чапапрієти натрапив на великі труднощі. Міністри аґрарії та націоналісти домагаються, щоб фінансові проєкти вводити постепенно. Чапапрієта не годиться на це. Міністри є теж проти того, щоб Катальонії привернути автономію. Тому в понеділок сподіються нової кабінетної кризи.

СЕСІЯ ЦЕНТР. КОМІТЕТУ СССР.

МОСКВА, ПАТ. Оголосили постанову президії центрального виконавчого комітету СССР у справі скликання сесії центр. виконавчого комітету на 10. січня з програмою: 1) господарський плян на 1936, 2) однородний буджет на 1936, 3) буджетовий звіт за 1934, 4) звіт нар. комісаріяту прохарчування, 5) затвердження розпорядків, виданих у часі між сесіями.

КАТАСТРОФИ НА МОРІ.

МОСКВА, 1. 12. ПАТ. На Чорному Морі на висоті Бердянська затонув корабель „Пятерка". Залогу врятували.

МАДРИД, 1. 12. ПАТ. Наслідком бурі затонуло на висоті Ель Фероль одно рибальське судно з трьома особами.

Спорт.

КРАЄВІ ЗМАГАННЯ.

ВАРШАВА. Висла—Варшавянка 3:1 (0:0). Міст. Ліга
КАТОВИЦІ. Напшуд (Ліпіни) — Рух 7:0 (1:0)
КРАКІВ. Краковія — ББСФ 2:2 (0:2).

КАТАСТРОФАЛЬНА ПОРАЗКА ПОГОНІ У ВІДНІ.

ВІДЕНЬ. Адміра — Погонь 13:3.
ВІДЕНЬ. Рапід — Погонь 9:2 (6:0)

До крізи уряду в Румунії.

Букарешт, листопад 1935.

Румунські опозиційні партії чекали на день 14. листопада, на день відкриття осінньої сесії парляменту, як на день „спасення від фактичної диктатури" ліберального уряду Татареску.

Найсильніша опозиційна партія „націонал-цараністи" — приготовили „похід на столицю". До Букарешту мали прибути сотні тисяч членів цієї партії і протестувати проти „диктатури уряду".

Але похід не відбувся.

Король заявив Мігалакієві, предсідникові націонал-царанистів, що такий похід не виправданий ані з погляду на внутрішнє ані зверхнє становище Румунії.

Внаслідок цієї заборони, зрікся й Куза свого „християнського дня", що мав відбутись 14 ц. м.

Так позбувся уряд двох невигідних демонстрацій і міг спокійно святкувати традиційне відкриття парляментарної сесії.

Урядові вдалося втихомирити опозиційні партії не тільки своїм старим засобом — станом облоги, але й іншими вище-державними аргументами. А це викликало ще більший спротив опозиції.

При відчитанні королівського поклику були між іншими неприсутні колишній премієр д-р Манів, маршалок Авереску та унів. проф. Ж. Братіяну. Їх відсутність виправдують ріжними причинами.

Манів — дійсний провідник націонал-царанистів відтягнувся від чинної політики, бо дійшов до переконання, що „теперішний режім рівняється середновічньому".

Маршалок Авереску — один із творців соборної Румунії, а тепер шеф „конституційного фронту" запротестував своєю неприсутністю проти стану облоги та цензури, якими користовується ліберальна партія не так для державних як для своїх партійних інтересів.

Іронія долі хоче, що саме Авереску (підчас свого уряду в р. 1920), увів цю диктаторську навичку — користуватись крайніми засобами (цензурою та станом облоги) і для звичайних міжпартійних порахунків.

Авереску розгромив тоді (1920 р.) одним махом українське шкільництво, сітку просвітніх та економічних установ. А тепер, по 15 роках, пан маршалок відчуває ці благодати на власній органiзації.

Третій опонент теперішнього уряду лібералів є Жорж Братіяну, нащадок родини славних державних мужів, які піднесли мале королівство до великої держави.

Проф. Ж. Братіяну, про якого ми вже раз згадали в „Ділі", не обмежує своєї діяльности тільки до того, щоб здобути уряд, так як вище згадані колишні премієри Манів та Авереску.

Ж. Братіяну засадничо противився москвофільській політиці Тітулеску, тепер вніс інтерпеляцію проти військового союзу з червоною Москвою. На цю саму тему поборюють уряд і три праві групи Кузи, Кодріяна та Вайди. Вони злучаться мабуть у найближчому часі в один „національний фронт" і станут найсильнішою партією Румунії. Розуміється проти цієї злуки працюють усі демократичні партії, — бо ліві не істнують.

Ліві партії істнують тільки на папері — бо „румунські маси ще не дозріли до пролетаріяту" (так читаємо в однім маніфесті рум. соціял-демократів). Щоби виховати ці „незрілі маси", розкидає східний сусід гроші. Не дивно, що за останній рік появилися нові часописи, всі ліві та всі в жидівських руках. Правда, що противники „бояринського ладу" працюють сьогодні ще в редакції, а завтра будуть може на селі. За-для них продовжив Татареску стан облоги.

Щоби закрити всі ці „невдоволені фронти" уряд не поборює їх просто, а законодавством.

Тут пригадаємо пресовий законопроект преси, який запевнить вислід голосування урядові беручи на увагу більшість урядових кандидатів. Пресовий закон, якто кажуть, підпорядкований „вищим інтересам". Уряд приготовив теж законопроект уніфікації всіх досі ще не „зрумунізованих" законів (себто останків австрійського, угорського та російського права), і ряд законопроектів етатизації („націоналізації") деяких промислових фабрик та гірництва.

Для „професійних політиків" приготовлено закон „відповідальности за їх політичні вчинки" та матеріяльні операції.

Цим законом задумує уряд викорінити деякі прикмети румунського публичного життя, які час-до-часу виявляються підчас процесів (замовлення гармат у „Скоді", грошеві рахунки генерала Думітреску та девізові крутійства кількох впливових одиниць).

Цікавий факт, що досі не вживали старого закону „відповідальности міністрів", старого, від яких 30 літ, хоч так часто трапляється нагода, що можнаб його вжити.

Уряд теж задумує перевести новітнє озброєння та вирівняти державні залеглости супроти Франції.

Ці дві справи рішатимуть про те, чи далі істнуватиме уряд Татареску. Покищо задержали ліберальну партію при кермі.

—оч.

З нашої кооперації.

ЛІКВІДУЮТЬ...

Можна було наперед передбачити, що українські кооперативи на Волині, які силою нового кооперативного закону дістались під польський ревізійний союз рільничих кооператив, не довго будуть тішитись самостійним життям. І ось вже почалося. На першу чергу прийшли кредитові кооперативи.

„Господарсько-Кооперативний Часопис" пише: „В днях 22. і 23. жовтня ц. р. відбулася в Луцьку нарада представників кредитової кооперації луцького району, скликана варшавським союзом рільничих коопертив. На цій нараді цей союз предложив проект реорганізації кредитових кооператив луцького повіту. Згідно з цим проєктом мали би в кінцем цього року зникнути всі українські кредитівки цього повіту. Вони мали би афузіонуватися з сусідніми касами Стефчика. Українбанк у Луцьку мав би також зліквідуватися і передати своє майно трьом чи навіть чотирьом неукраїнським банкам, які мали би залишитися в Луцьку. Цю реорганізацію мотивує союз потребою створити сильні кредитівки (терен діяльности 10—15 км. у промірі, найменше 1.000 членів і найменше 25 тис. зол. оборотового капіталу), які могли би здобути собі довіря в державних банках."

Подібний плян реорганізації подав польський союз дня 31. жовтня ц. р. для Дубенщини.

Яких мотивів не подавав би польський ревізійний союз, всетаки видно, до чого він змагає. Вартість кредитової кооперативи не в силі її оборотового капіталу, позиченого в державнім банку, а в постійній дрібній ощадности. Кредитові кооперативи луцького району хоч невеликі, але досі працювали без страт. Одначе тут діло зовсім у чому іншому. Це ясне

КООПЕРАТИВНИЙ ЗІЗД У СТАНИСЛАВОВІ.

В суботу 16. м. м. відбувся у Станиславові величавий зізд кооператорів Станиславівщини. У зізді взяло участь 565 відпоручників надзірних рад та управ з цілого району станиславівського Окружного Союзу. Зізд отворив голова Надзірної Ради Союзу інж. Дутка. Після того забрав слово директор Ревіз. Союзу Українських Кооператив сен. О. Луцький, який виголосив реферат про теперішній стан української кооперації, про її недомагання, які треба усунути та подав пляни праці на будуче. Після сен. Луцького промовляли: директор Центросоюзу Ю. Шепарович і директор Центробанку Ст. Кузик. Останній реферат виголосив інж. Залізняк, агроном Окр. Союзу Кооператив у Станиславові. Дискусія, яка розвинулася після рефератів виказала високий рівень кооперативної свідомости у кооперативних працівників Станиславівщини. Після дискусії зізд ухвалив низку резолюцій.

КООПЕРАТИВНІ СВЯТА В КРАЮ.

Господарська кріза, брак матеріяльних засобів, а навіть матеріяльна нужда — це найкращі умовини для поширення кооперації. Треба ствердити, що й українська кооперація, хоч трохи захитала ненадійним ударом господарської крізи в перших її роках, все таки завдяки цій крізі зміцнилась і стала на твердих основах. Зменшення оборотів, спричинене крізою, осягнуло вже своє дно і ґенди кооперації йдуть вгору. Кооперація поширює ділянки своєї праці, розбудовує закуп хліборобських продуктів, поширює збут, береться до промислу. Свідоцтвом щораз більшого й основнішого зацікавлення кооперацією у масах є велика скількість кооперативних свят у краю, і то в першу чергу по селах. Свята ці мають усюди дуже торжественний характер і відбуваються при співпраці всіх місцевих товариств. На програму таких свят складаються звичайно богослуження в ранніх годинах, потім похід вулицями села до кооперативи, а вечором святочна академія, яку започатковує реферат про кооперацію. Потім виступають місцеві і позамісцеві хори, декляматори рецитують кооперативні вірші, а на кінці аматорський гурток дає звичайно виставу якоїсь пєси з кооперативного життя. Забава з танцями або фестин під голим небом — це третя частина свята. Поширюється в останніх часах також звичай спільних обідів усіх членів кооперативи з нагоди свята, щось у роді комерсів. Нема сумніву, що такі свята причиняються дуже до пропаганди кооперативної ідеї.

ПРИНЯТТЯ НОВИХ КООПЕРАТИВ У ЧЛЕНИ РСУК.

Рішенням Дирекції РСУК дня 11. листопада 1935. р. принято в члени Товариства кооперативи: 1) „Районова Молочарня", коop. з відп. уділами Зборів, 2) „Сила,", коoп. з обм. пор. Куния (пов. Жовква), 3) „Жіночий Труд" кооп. з відп. уділами Косів к. Коломиї.

В. Л.

Львів у цифрах.

Число греко-кат. населення у Львові на основі перепису з 9. грудня 1931 р.

До найновіших „Статистичних Відомостей" долучено вислід перепису населення у Львові з 9. грудня 1931. р. З оголошених даних, як подає „Курєр Львовскі", виходить, що у дні перепису було *у Львові 312.231 мешканців*. У це число не зараховано кількасот невпійманих бездомних і війська. Слід зазначити, що згідно з даними, які має Міський Статистичний Уряд, у червні ц. р. було у Львові 316.969 мешканців, значить: приріст населення за 5 років виніс у Львові нібито ледви 4.738 осіб.

З числа 312.231 мешканців Львова в день перепису на поодинокі віроісповідання припало римо-кат. — 157.490, *греко-кат. — 49.747*, евангеликів — 3.310, мойсеєвого віроісп. — 99.595, інших віроісповідань — 1.958. Значить: відсотково віроісповідний склад Львова був такий: римо-кат. — 51.0 відс., *греко-кат. — 15.8 відс.*, евангелики — 1.1 відс., мойсеєве віроісп. — 31.5 відс. інші віроіспов. 0.6 відс.

Віроісповідний склад у поодиноких дільницях представляється так:

Дільниця I.: римо-кат. — 64.1 відс.; *греко-кат. — 18. 4 відс.*; евангелики — 2.4 відс.; мойсеєве віроісп. — 14.6 відс.; інші віроісп. 0.5 відс.

Дільниця II.: римо-кат. — 33.1 відс.; *греко-кат. — 12.4 відс.*; мойсеєве віроісп. — 53.9 відс.; інші віроісп. — 0.6 відс.

Дільниця III.: римо-кат. — 31.0 відс.; *греко-кат. — 15.6 відс.*; мойсеєве віроісп. — 58.2 відс.; інших віроісп. — 0.6 відс.

Дільниця IV.: римо-кат. — 54.6 відс.; *греко-кат. — 17.1 відс.*; евангелики — 1.2 відс.; мойсеєве віроісп. — 26.3 відс.; інші віроісп. — 0.8 відс.

Дільниця V.: римо-кат. — 68.2 відс.; *греко-кат. — 14. 4 відс.*; евангелики — 1.8 відс., мойсеєве віроісп. — 14.8 відс.; інші віроісп. — 0.7 відс.

Дільниця VI.: римо-кат. — 55.0 відс.; *греко-кат. 17.8 відс.*; евангелики — 1.2 відс.; мойсеєве віроісп. — 25.4 відс.; інші віроісп. — 0.6 відс.

Цікаве теж відношення, згідно з переписом, мужчин до жінок. Перепис виказав, що *у Львові є 142.263 мужчин і 169.968 жінок*, значить: жінок є 27.705 більше як мужчин.

Щодо грамотности львівського населення, то неграмотних було 7.95 відс. усього населення, значить: зовсім не вміло читати ні писати *21.136 осіб*. З того жінок, що не вміли ні писати ні читати було 15.571, мужчин 5.565. Виходить, що в длянці повного анальфабетизму жінки перевищають мужчин на 10.006 одиниць. Піванальфабетів (таких, що вміють тільки читати) було у Львові в день перепису 1.428 осіб, з того 389 мужчин, 1.039 жінок. Стану анальфабетизму серед поодиноких віроісповідань статистика не подає, але ріжні дані вказують на те, що відсотково найбільше неграмотних серед нашого населення.

*

До даних офіціяльної статистики, які подають число греко-католиків у Львові на 49.747 душ (15.8 проц.), маємо застереження остільки, що, як усім добре відомо, не всі греко-католики у Львові мали відвагу признатись при переписі до свого віроісповідання. Відноситься це передовсім до домашньої служби, ріжного роду робітників та взагалі до тих наших людей, що працюють у неукраїнських установах і є менше чи більше залежні від чужих нам чин-

чиків. Отже число греко-католиків у Львові безперечно вище від того, що його виказав перепис населення з 1931 р. При цьому не можна забувати, що якась скількість українців є також серед римо-католиків, евангеликів та інших (православні), так, що в 1931 р жило у Львові пятьдесять кілька тисяч українського населення. Сьогодні число українців у Львові очевидно ще вище і нема сумніву, що воно доходить або й переходить суму 60.000 душ

скритикував цю концепцію кажучи, що до нового процесу могло би дійти евентуально тільки тоді, якби справник зголосився до суду в краю і суд йому повірив. Більше в цій справі вже не говорив.

Розправа за вбивство міністра Перацького.

ДОКІНЧЕННЯ РОЗПРАВИ З ОДИНАЦЯТОГО ДНЯ.

МАРАТОНСЬКИЙ БІГ СУХІТНИКА ЗІ СКРУЧЕНИМ ХРЕБТОМ. — ЧИ МАЦЕЙКО БУВ ДІЙСНО ВБИВНИКОМ МІН. ПЕРАЦЬКОГО.

НЕСПОДІВАНІ ВІДВІДИНИ.

На питання прокуратора, як пояснювала собі наглий виїзд Мацейка, каже, що в робітні чула, що він поїхав женитися. Від мужа довідалася, що в якийсь час по відїзді Мацейко телефонував і пересилав поздоровлення.

В липні 1934. р. виїхала на відпочинок і тоді під її неприсутність Мацейко забрав собі з помешкання деяцо білля. Пізніше хтось звернув свідкові увагу, що приходив не Гриць Мацейко, але його брат Василь.

Прок. Железький звертає увагу, що в слідстві не згадувала про прихід Василя. Опісля питається, чи у слідстві показували їй фотографію Мацейка. Свідок потакує і додає, що фотографія була погана, бо риси лиця вийшли грубі. Гриць Мацейко був шатином, губи мав грубі.

В листопаді ц. р. довідалася з „Діла", що Мацейко вмішаний до вбивства мін. Перацького.

По 10-хвилинній перерві св. **Анна Чучман** далі відповідає на питання оборони. Зізнає, що Мацейко не курив папіросок. Брати Мацейка фізично добре розвинені, умово ні. На питання обор. **д-ра Л. Ганкевича** про хід недуги Мацейка, свідок відповідає, що Мацейко занедужав перед трьома роками на сухоти. Тому забрала його від батьків зі Львова, завела до проф. **д-ра М. Панчишина**, лікаря у Львові, який наказав йому лежати 6 тижнів. Мацейко займався спортом, опісля лікар заборонив йому. Кілько разів Мацейко приходив до дому втомлений, сварила на нього. Мацейко згадував свідкові, що в бігу навпростець здобув першу нагороду.

На питання прокуратора, як Мацейко поводився кілька тижнів перед наглим виїздом зі Львова свідок каже, що був схвильований.

ВІДКИНЕНІ ВНЕСКИ І СИЛЬНИЙ ВІДГОМІН МОТИВАЦІЇ ОБОРОНЦЯ.

Обор. д-р Л. Ганкевич вносить покликати на свідка Василя Мацейка на обставину, що в серпні 1934 р. у Чучманів був не Гриць, але Василь Мацейко. Крім того вносить переслухати як свідка лікаря **д-ра М. Панчишина**, який міг би авторитетно ствердити, чи можна припускати, щоби сухітник зі скривленим хребтовим стовпом міг **зробити маратонський біг на 50 км. звід Варшави від Люблин.**

Прокуратор спротивився обом цим внескам, кажучи, що це демонстраційні внески, бо торкаються справи, яка вже є устійнена, а саме, що вбивником міністра є Мацейко.

По довшій репліці оборонця і відповіді прокуратора трибунал по нараді відкинув оба внески.

ДВІ ВИДІВКИ ВІД ЛЕБЕДЯ: З БЕРЛІНА І ПРАГИ.

Далі зізнавав свідок **Макс Аллер**, власник фабрики мужеської конфекції у Львові. Такі плащі, як плащ Мацейка, свідок продавав у себе і не виключає, що цей плащ купили в нього але рішучо цього не може ствердити.

Свідок **Ян Томків**, старший постеруньковий слідчої поліції зізнає про ревізію дня 7. липня у Кривих у Львові. Підчас ревізії свідок між ін. найшов дві кореспонденційні видівки, одну з Праги, другу з Берліна. Переслухувані в зій справі сестри Криві зізнали, що нічого не знають про ці видівки. Їх мати зізнала, що Лебедь мешкав у неї коли ходив до гімназії. Пізніше, коли Кривих арештовано, вони призналися, що листівки є від Лебедя. Стверджено теж, що Лебедь дуже часто приходив до Кривих. Останній раз бачили його в літі 1933.

Свідок **Кляра Пфортнер** зі Львова зізнає, що Лебедя бачила останній раз, як ішов до Кривих в 1933, а не, як зізнала у слідстві, в 1934 р.

Черговий свідок **Марія Крива** хоче говорити по українськи, але коли предсідник звертає їй увагу, зізнає по польськи. Лебедя знає змалечку, він мешкав у них два роки, пізніше деколи відвідував її. Останній раз бачили Лебедя після матури в 1932 р. Коли їй показали дві видівки, що їх найшли в неї підчас ревізії, вона твердить, що не знає, хто їх писав, не пізнає письма Лебедя та не знає, що Лебедь уживав псевда „Марко", яким були підписані обі листівки.

На запит прок. Рудніцького свідок твердить, що в день нападу на почту в Городку був у неї з візитою не Лебедь, але якийсь інший знайомий.

КОССОБУДЗЬКИЙ ДІСТАВ ПРИСУД СМЕРТИ.

З черги суд переслухує свідка Коссобудзького, підком. вязничної сторожі в Дубні, давніше у Львові в т. зв. „Бригідках". Свідок знає Качмарського ще з Равіча, де Качмарський відбував вязничну кару. Конфіденціонально свідка повідомили, що на нього підготовляє ОУН замах. Від тоді рідко виходив на місто, дуже рідко бував у кінах. Довкола себе бачив підозрілих людей, між ін. Качмарського. В березні 1934 р. дістав присуд смерти від ОУН, який досі переховує між своїми паперами.

На запит прок. Железького свідок відповідає, що про замах повідомив його окружний прокуратор, а не конфіденціональний інформатор. Свідка інвігілювали жінки і мужчини. Про цю інвігіляцію повідомляв своїх зверхників.

На запит обор. д-ра Павенцького свідок подає, що перед замахом перестеріг його начальник вязниці Лончинський у березні.

Адв. Ганкевич вносить, щоб це письмо у тій справі від прокуратора окружного суду у Львові долучити до актів справи. Прок. Железький вносить, щоб зробити відпис цього письма, коли це не є службовою тайною.

Після перерви в год. 14.40 суд відкинув згаданий внесок оборони, бо цей документ не має ніякого доказового значіння і не може мати впливу на зміст присуду.

Підс. **Мигаль** у звязку з зізнаннями свідка Коссобудзького вияснює, що свідка ніколи не інвігілювали, коли він вертався з перегонів.

На запит прок. Железького Мигаль подає, що Коссобудзького інвігілювала не „розвідка", тільки боевики.

ПІДКИНЕНИЙ „БЮЛЄТИН ОУН" І „СУРМА".

Довші зізнання склав св. адв. **д-р Степан Шухевич зі Львова.** Зізнає подрібно про ревізію, яку перевела в його канцелярії поліція дня 6. жовтня 1934 р. у звязку з ревізією в його аплікента Богуна. На кілька хвилин перед приходом Богуна свідок почув, що до сіней крізь отвір у дверях вкинув хтось папір. Цей папір приніс свідкові аплікант Богун. Це був „бюлетин ОУН". З цікавости заглянув до бюлетину, чи нема якоїсь енунціяції про становище ОУН у справі вбивства мін. Перацького. Але не встиг переглянути бюлетину, бо задзвонив дзвінок і ввійшло двох поліцаїв кажучи, що мають доручення перевести ревізію у бюрку Богуна. Свідок передав тоді поліцаям бюлетин, який перед хвилиною хтось підкинув. Далі свідок вияснює, що йому деколи присилали „бюлетин" і числа „Сурми".

ХТО ВБИВ КУРАТОРА СОБІНСЬКОГО?

На питання у справі розмови на тему Атаманчука і Вербицького, яких засудили за вбивство куратора Собінського, свідок подає, що довідався, що рідня і самі засуджені висловлювали невдоволення з оборони свідка в їх процесі. В цій справі свідок розмовляв з підс. Підгайним, якого знає дуже добре. Від нього довідався, що з вязниці вийшов Евген Качмарський, який сидів у тій самій вязниці, що Атаманчук і Вербицький. На прохання свідка Підгайний привів Качмарського до канцелярії свідка. Тоді Качмарський повідомив, що Атаманчук і Вербицький доручили йому поробити заходи у справі відновлення процесу. Висунули теж концепцію, щоби Роман Шухевич і Підгайний — про яких говорив Роман Барановський, що його засудили за участь в убивстві пос. Т. Голувка — виїхали закордон і там оголосили, що вони є вбивниками куратора Собінського. В розмові з Підгайним і Качмарським свідок

БЮЛЄТИН ОУН ПРО ВБИВСТВО МІН. ПЕРАЦЬКОГО.

Опісля свідок зізнає, що в половині 1934. р. менше більше в весною розійшлася поголоска, що буде амнестія. Тоді теж сподівалися двох великих політичних процесів у справі атентату на куратора Собінського і на большевицький консулят. Свідок стояв на становищі, що якби ОУН підняла якоїсь терористичної акції, тоді не могло би бути навіть мови про амнестію. Ця акція могла би некорисно теж відбитися на згаданих процесах. Свідок не знаючи до кого вдатися тому, що ОУН є тайною організацією, розмовляв з кількома молодими українцями, щоби таким чином його погляд дійшов до влади ОУН.

На питання прок. Железького, чи розмовляв про це з Підгайним, свідок відповідає, що не розмовляв. Одначе тому, що Підгайний — як виходить з акту обвинувачення — згадував про таку розмову, то свідок, вважаючи Підгайного за правдомовну людину запевняє, що так мусіло бути. Про діяльність Підгайного в ОУН свідок не знав, як теж про те, чи належав до цієї організації.

На питання прок. Рудніцького свідок подає, що від хвилини ревізії не мав у руках ніякого „бюлетину ОУН".

На дальше питання прокуратора у справі „бюлетину краєвої екзекутиви ОУН", в якім кажеться, що „український боєвик військової організації виконав 15. червня 1934. р. у Варшаві атентат на одного з катів українського народу" свідок відповідає, що розмовляв на цю тему з адв. д-ром В. Старосольським і міркує, що це не є признання до вчинку.

Прок. Железький пригадує, що в заяві є згадка про „боєвика УВО". Тоді свідок відповів: „Якщо так, то що іншого".

Опісля свідок каже, що в нього була ревізія двічі. Становища ОУН у справі вбивства мін. Перацького не знав. Зпоміж підсудних знає: Бандеру — побіжно, Малюцу і Качмарського — добре, Мигаля з його справи у Чорткові, Зарицьку і Рака з товариського життя. Додав, що Рака прозивали теж „Моргик". Роман Шухевич є стриєчним братанком свідка. Одначе його не знає так добре, як Підгайного, хоч Шухевич є його свояком.

ФІКЦІЙНІ ПОЗИЦІЇ У ГРОШЕВИХ ЗВІТАХ ОУН.

Опісля свідок вияснює, що Барановський кинув підозріння на Підгайного і Романа Шухевича кажучи, що вони вбили куратора Собінського. Барановський говорив про Підгайного Петра, сина священника, тоді, як підс. Підгайний називається Богдан.

На питання прокуратора свідок каже, що знає Сушка, який був краєвим командантом УВО чи ОУН. Знає теж Сеника. Як свідкові відомо, оба вони є за кордоном.

Опісля прокуратор питається свідка у справі документу, який знайшли в архіві Сеника. В тому документі згадується прізвища адвокатів: Шухевича, Старосольського і Шевчука. Це спис квот, які видала ОУН. Між ними є такі позиції: „Для присяжних суддів — 500 зол. адв. Шухевич; переписання актів і дрібні видатки — 150 зол." Прокуратор додає, що тут іде про процес у Тернополі за підпал.

Свідок вияснює, що в Тернополі був тільки два рази. Цей документ обіймає неправдиві дані. На прохання адв. Шевчука свідок заступав безплатно. Свідок ніколи не давав нікому ніяких хабарів.

Прок. Железький стверджує, що в цій справі ведуть слідство

ВІДГОМІН АТЕНТАТУ ФЕДАКА.

Далі свідок говорить про Федака, якого засудили за намаганий атентат на воєводу Грабовського в 1921 р. На питання прок. Рудніцького свідок вияснює, що Федак виконав атентат у хвилині, коли воєв. Грабовський їхав з тодішним начальником держави марш. Пілсудським. Пригадує вияснення Федака, що він хотів убити воєводу Грабовського, щоб опісля передати револьвер марш. Пілсудському. Свідок читав теж у пресі, що марш. Пілсудський говорив, що не вірить, щоби Федак стріляв до нього.

На питання оборони св. відповідає, що виступав як оборонець у справі замаху на Східні Торги. Не пригадує собі осуду знавців у справі бомб, які знайшли на головнім двірці у Львові

і на Східних Торгах. На президента Войцеховського був тільки один атентат.

Підчас короткої перерви прокуратор дозволив адв. д-рові С. Шухевичеві розмовляти з підс. Підгайним.

ЖАЛЬ АТАМАНЧУКА І ВЕРБИЦЬКОГО.

Св. адв. проф. д-р Володимир Старосольський зізнає, що знає Евгена Качмарського, який був у свідка по виході з вязниці. Чого тоді приходив, свідок не може ствердити. Пригадує собі, що передтим був у нього інший вязень, який сидів з Атаманчуком і Вербицьким. Цей вязень говорив, що Атаманчук і Вербицький мають до нього жаль за злу оборону. Свідок робив заходи, щоби Вербицькому зачислили арешт до вимірені кари, але без успіху. Не пригадує собі, чи була балачка у справі ревізії процесу Атаманчука і Вербицького. Підгайного знає і розмовляв з ним, що терористична акція є недоцільна. Свої погляди на цю тему висловлював нераз перед молоддю.

Прокуратор порушує теж справу документу з архіву Сеника, про який була вже балачка підчас зізнань св. д-ра Шухевича. Свідок вияснює, що в Тернополі боронив двох гімназійних учеників, обвинувачених за підпал стирт. Про 500 зол. для суддів присяжних і про позицію 150 зол. свідок нічого не знає.

На питання прокуратора свідок відповідає, що підчас процесу за Східні Торги про Сеника говорили як про коменданта. Сушко був комендантом в організації по Сеникові. Яке становище займав тоді Богдан Гнатевич — не знає. Опісля оборонці поставили свідкові низку питань.

ПРИЧИНА ЗРОСТУ ВПЛИВІВ ОУН В УКРАЇНСЬКОМУ ГРОМАДЯНСТВІ.

Обор. д-р Л. Ганкевич: Що є причиною зросту впливів ОУН в українськім громадянстві?

Предсідник: Відхилюю це питання.

Обор. д-р Л. Ганкевич: Яка була організація українських політичних процесів?

Проф. д-р В. Старосольський: Суспільність зверталася нераз до українських адвокатів з домаганням зорганізувати правну допомогу підсудним. Ці оборони були безплатні. Тільки на випадок виїзду зі Львова на провінцію звертали оборонцям кошта подорожі. Коли процеси стали постійним явищем, тоді деякі суми вплачувала рідня. Повстав спеціяльний комітет і в останніх роках повстала навіть спільна каса.

Обор. д-р Л. Ганкевич: Які є взаємини між старшою і молодшою ґенерацією українського громадянства?

Предсідник: Відхилюю це питання. — Обор. д-р Ганкевич відкликався до трибуналу, але цей по короткій нараді затвердив рішення предсідника.

Обор. д-р Л. Ганкевич: Як колишній професор українського університету у Празі зможете нам сказати, чи слово націоналіст є тотожне з приналежністю до ОУН?

Предсідник відхилив теж це питання, а трибунал затвердив рішення предсідника.

Обор. **д-р Л. Ганкевич:** Як сильне є змагання українського народу до свого самостійного буття? — Предсідник теж відхилив це питання.

На питання оборони свідок вияснює, що знає від Федака, що атентат був спрямований проти воєв. Ґрабовського, а не проти марш. Пілсудського. Про це повідомили марш. Пілсудського. Те саме знає від батька Федака.

УКРАЇНСЬКА ЕМІГРАЦІЯ І ТВОРЕННЯ КУЛЬТУРНИХ ЦІННОСТЕЙ.

На питання прок. Рудвіцького свідок зясовує організацію українського університету у Празі. Цей університет повстав у Відні, але незабаром перенесли його до Праги завдяки заходам тодішнього секретаря президента Чехословаччини проф. Т. Масарика мін. Нечаса. Університет підлягав чеському міністерству закордонних справ, бо його вважали справді державним університетом, але університетом чужої держави. До нього записувалися навіть чехи, а дипльоми українського університету у Чехословаччині признавали так, як дипльоми чеських університетів. Університет у Празі мав два факультети: правничий і фільософічний. Найбільше катедр було з царини фільософії та історії. Виклади природничих наук вів частинно проф. д-р Горбачевський. Крім того існувала Українська Господарська Академія у Подебрадах. Університет мав понад 1.000 студентів. Крім того було багато українців студентів чеських університетів. **Коло 2.000 українських студентів діставали чеські стипендії.** Нині український університет має дуже скупі фінансові засоби. Українська Господарська Академія у Подебрадах перемінилася на заочні курси.

На питання обор. Шлапака свідок стверджує, що в Берліні нема українського університету, тільки український науковий інститут, який фінансують приватні кола. Нині інститут перемінено на секцію інституту славянознавства.

Обор. д-р Павенцький ставить низку питань у справі участи українських адвокатів у політичних процесах. Свідок стверджує, що в практиці визначували до тих оборон з правила українських адвокатів.

Прок. Рудвіцький заявляє, що ставив питання Пілсудського. Те саме знає від батька Федака, ти їм закиди, що підіймались боронити у справах ОУН. Прокураторові йшло тільки про те, щоби приглянутися праці організації, диспонування фондами, збираними на цю ціль.

Предсідник стверджує, що суд саме так зрозумів питання прокураторів.

КОНФРОНТАЦІЯ ПОЛІЦІЙНОГО СВІДКА ЗІ СВ. Д-РОМ ШУХЕВИЧОМ.

Св. Дунас, поліцай зі Львова, зізнає про ревізію в 1934. р. в аплікакта д-ра Шухевича Мирона Богуна.

На внесок обор. Горбового трибунал сконфронтував цього свідка з адв. д-ром Шухевичем.

Останній у суботу зізнавав *св. Полінський,* поліцай зі Львова у справі ревізії у Володимира Боровика у звязку з вбивством дир. Бабія

НОВИНКИ.

— **Цукорня „Добротка" Львів, Сапіги 67,** поручає свої знамениті цукорничі вироби по зниженій ціні. 5—8

— **Посольські і сенаторські дієти.** Рада міністрів приняла декрет про посольські і сенаторські дієти, які означено по 975 зол. місячно. Дієти маршалків сойму і сенату будуть рівнатися чотирократним посольським дієтам, отже 3.900 зол. місячно. Віцемаршалки дістануть півторакратні посольські дієти з 20-процентовим додатком на мешкання, отже 1757.50 зол. місячно.

— **Студенти жиди домагаються безпечности.** У звязку з останніми подіями у львівській політехніці відбулося віче студентів жидів, на якому рішено здержатися від участи у викладах і звернутися до академічної влади з домаганням, щоби запевнила їм безпечність в будинку політехніки. Справді крайня пора, щоб академічна влада нарешті зробила кінець протижидівським ексцесам.

— **Пожежа на головному двірці.** У варстатових магазинах головного двірця у Львові вибухла минулої суботи пожежа, яку міська пожежна сторожа в силі вісьмох самоходів і чотирьох сикавок зліквідувала після півторагодинної праці. Згоріли варстатові матеріяли, складові частини вагонів і машин.

— **Тисяч золотих за віднайдення трьох учнів.** Як повідомляють із Томашева, ще в місяці вересні ц. р. пропали без вістки три учні із Здунської Волі. Енергійні глядання в цілій Польщі показались даремними і тому є підозріння, що хлопців захопили цигани. Команда поліції визначила тисячу зол. нагороди за віднайдення або вказання місця їхнього побуту.

ОГОЛОШЕННЯ

(За оголошення редакція не відповідає)

Театри.

Великий Міський Театр.

Понеділок, 2. XII год. 8. веч. Аб. 4. „Фридрих Великий".

Вівторок, 3. XII. Шкільна вистава закуплена.

Театр Різнородностей.

Нечинний.

Кіна.

АДРІЯ: „Револююція в Шангаю".

АПОЛЬО: „Втеча".

АТЛЯНТИК: „Найщасливіший день у мому житті (Йосиф Шмідт).

ВАНДА: „Чорний кіт", „Помста дикуна".

ҐРАЖИНА: „Вередлива Марієта".

КАСИНО: „Його Величність шофер".

КОПЕРНИК: „Ільонка" в Франціскою Ґаль.

МАРУСЕНЬКА: „Бенгалі" (Ґейрі Купер).

МІРАЖ: „Катюша" і Ревія маріонеток.

МУЗА: „Севвон".

ПАНС: „Були собі два гільтаї" (Льорель і Гарді).

ПАЛЯС: „Рапсодія Балтику".

ПАН: „Весела вдовичка" та „У віденськім ліску".

РАЙ: „Бапусь".

СОНЦЕ: „Імітація життя" та ревія".

СВІТ: „Ігумен Кордецький, оборонець Ченстохови".

СТИЛЕВЕ: „Не відходи від мене" ревія.

ТОН: „Мала мати" з Фр. Ґаль.

УТІХА: „Останній сиґнал" і нова ревія.

ХИМЕРА: „Під гарячим небом Аргентини".

Закордонне радіо.

Понеділок, 2. грудня 1935.

Відень (506,8) 16.00 Солісти, 20.15 Концерт віденської оркестри, 21.00 Концерт квартету. **Прага** (470,2) 15.00 „Пан" симф. поема Новака, 17.40 Спів, 19.30 Фестиваль Малати (спів, музика), **Париж** (1648) 18.35 Концерт камер. орх., 21.00 „Паризька ніч" оп. Офенбаха, **Білгород** (437,3) 12.00, 16.00 Концерт, 17.00 Нар. пісні, 20.00 Опера. **Берлін** (356,7) 18.30 Легка музика, 20.10 Оперетові мельодії, **Кенігсвустергавзен** (1571) 12.00, 16.00 Музика, 17.50 Твори Павла Гренера (віольонч., форт.), **Кельн** (455,9) 19.00 Нар. пісні, 22.20 Шуманові пісні (біляі барит.), **Ляйпціґ** (382,2) 20.10 Брамсів вечір, **Мюнхен** (405,4) 12.00, 13.15 Концерт, 16.10 Форт. ресітал, 20.10 „Магдалина" нар. драма Л. Томи, **Штутґарт** (522,6) 17.00 Концерт, 22.20 Камер. твори Моцарта, **Будапешт** (549,5) 1..05, 18.00 Концерт, 19.30 Спів, **Мілано** (221,1) 11.30 Легка музика, 20.50 Симф. концерт, 22.10 Солісти, **Рим** (420,8) 12.30, 19.15 Легка і популярна музика, 22,00 Вок. концерт.

Вівторок, 3. грудня 1935.

Відень (506,8) 17.00 Давні й нові пісні на хор, 20.10 Муз. казки, 22.10 Пісні й арії (Седо тенор), **Кошиці** (259,4) 18,00 Для Закарпаття, **Мор. Острава** (259,5) 17.35 Цитра, 20.00 Шлеські й волоські пісні, **Прага** (470,2) 16.00 Квартет ц-дур Вицпалека, 17.20 Форт. ресітал, 18.20 Спів, **Париж** (1648) 17.00 Сучасна фр. музика, 18.30, 19.30 Концерт камер. орх., 22.15 Вечір пісенькарів, **Білгород** (437,3) 13.15 Арії та пісні, 20.00 Нар. пісні, **Берлін** (356,7) 14.15 Легка музика, 16,00 Вок.-муз. авдиція, 20.45 Форт. твори, **Кенігсвустергавзен** (1571) 17.50 Форт. клясична музика, **Кельн** (455,9) 16.10 Соната ч. 8 е-дур Шуберта, 20.10 Сучасна форт. музика, **Мінхен** (405,4) 12.00, 17.00 Концерт, 19.00 Вок.-муз. авдиція, 20.10 Вес. музика, **Штутґарт** (522,6) 21.00 Нар. музика та пісні, 22.30 Пісні, **Будапешт** (549,5) 13,40 Вок. концерт, 19.00 Концерт, 22.30 Танк. музика, **Мілано** (221,2) 11.30, 12.30 Легка музика, 20.50 Вечір опер, **Рим** (420,8) 16.40 Легка музика, 22.15 Танк. музика.

Львівське радіо.

Понеділок, 2. грудня 1935.

6.30 Ранішня авд., 6.50 Муз. з гр. пл., 7.20 Ранішня авд., 7.55 Трохи інформацій. 8.00 Для шкіл, 11.57 Сиґнал часу, 12.03 Полудневий денник, 12.15 Твори Шумана з гр. пл., 13.25 Хвилина для жінок, 13.30 Легка музика з гр. пл., 15.15 Експорт, 15.20 Біржа, 15.30 Сальонове тріо, 16.00 Лекція фр. мови, 16.15 Концерт орх., 16.45 Скеч: Від памятника до памятника, 17.00 Жіноча справа в Лізі націй, 18.00 Фр. симф. музика з гр. пл., 18.30 Скринька для дітей, 18.40 Сільва рерум, 18.45 Муз. гротеска з гр. пл., 19.20 Реклям. концерт, 19.35, 19.40 Спорт. вістки, 19.50 Актуальна гутірка, 20.00 Воєнська авд., 20.30 Вок.-муз. концерт: Орфеуш виїжджає на концерт на Волинь, Келецьке та Помор'я, 20.45 Веч. денник, 20.55 Із сучасної Польщі, 21.00 Концерт, 21.45 Літер. вечір присвячений шлеській літературі, 22.15 Від Штравса до Леґара (спів і муз.), 23.00 Танк. музика.

Вівторок, 3. грудня 1935.

6.30 Ранішня авдиція, 6.50 Легка музика з гр. пл., 7.20 Ранішня авдиція, 7.55 Трохи інформацій, 8.00 Для шкіл, 11.57 Сиґнал часу, 12,03 Полудн. денник, 12.15 Для мол. дітей: Томині забавки, 12.30 „Тисяча тактів музики" — орх., 13.25 Хвилина дом. господарства, 13.30 З ринку праці, 13.35 Легка музика з гр. пл., 15.15 Експорт, 15.20 Біржа, 15.30 Любовні пісні Брамса (спів, муз.), 16.00 Скринька ПКО, 16.15 Легка фр. пісонька з гр. пл., 16.45 Вся Польща співає, 17.00 Великі та дрібні винаходи: Бакеліт, 17.15 Муз. гуморески (камер. орх.), 17.50 Говорена енциклопедія, 18.00 Концерт: Гайднові квартети, 18.30 Техн. скринька, 18.40 Сільва рерум, 18.45 Легкі екзотичні пісоньки в російській мові в вик. Тамара Бурцев (сопр.), 19.00 Боротьба проти сухіт, 19.20 Реклям. концерт, 19.35, 19.40 Спорт. вістки, 19.50 Акт. гутірка, 20.00 Орхестра під газом — весела муз. авдиція, 20.40 Веч. денник, 20.50 Із сучасної Польщі, 21.00 Европейський концерт (музика, спів), 22.00 Китиця легких мельодій з гр. пл., 22.30 Бюльогічне пристосування до сухітничої отруї (відч. для лікарів), 22.45 Карлович: „Спи в сяйві ночі" вик. Й. Чаплицький, з гр. пл., 22.48 Рецитація поет. творів, 23.05 Танк. музика з гр. пл.

ДРІБНІ ОГОЛОШЕННЯ

За редакцію відповідає Олександер Костик. Видає Видавнича Спілка „Діло". В друкарні Вид. Спілки „Діло". Львів, Ринок 10.